

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa „S.(...)” - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko „O.(...)” - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia strony powodowej

na orzeczenie o kosztach

zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt X Ga (...),

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej postanowienie o zasądzeniu kosztów zastępstwa procesowego przed sądem pierwszej instancji,**
- 2. zmienia zaskarżone postanowienie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego w ten sposób, że zasądzoną kwotę 1924 (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia cztery) zł obniża do kwoty 724 (siedemset dwadzieścia cztery) zł,**
- 3. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniami zawartymi w punktach I.2 oraz II wyroku z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w P. zmienił zawarte w wyroku Sądu Rejonowego z dnia 2 listopada 2009 r. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania (punkt I.2) oraz zasądził od powódki

S.(...) Sp. z o.o. w S. na rzecz pozwanej O.(...) Sp. z o.o. w Ś. kwotę 1 924 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym (punkt II).

Powódka zaskarżyła te postanowienia zażaleniem, uznając, że Sąd Okręgowy niesłusznie zasądził na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego przed Sądem pierwszej i drugiej instancji, ponieważ pozwana nie była zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a także nie składała wniosku o zwrot kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu przed Sądem pierwszej instancji (pkt I.2 sentencji wyroku Sądu Okręgowego w P.) podlegało na podstawie art. 373 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. odrzuceniu, jako niedopuszczalne, z uwagi na treść art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem kontroli w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym podlega postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Za takie nie można natomiast uznać postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji wydanego w następstwie wydania orzeczenia reformatoryjnego (por. m.in. postanowienia SN: z dnia 23 czerwca 2010 r., II CZ 45/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 171 i z dnia 24 września 2010 r., IV CZ 60/10, nie publ.).

W części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym (pkt II sentencji przywołanego wyroku) zażalenie okazało się zasadne. Strona skarżąca trafnie podniosła, że w postępowaniu przed sądem drugiej instancji pełnomocnik pozwanej, ani nie sporządził apelacji, ani też nie wziął udziału w rozprawie apelacyjnej, nie dokonał żadnej innej czynności procesowej. Nie było więc podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego. Stronie pozwanej, jako wygrywającej sprawę w postępowaniu przed sądem drugiej instancji, należało – zmieniając zaskarżone postanowienie na podstawie art. 398¹⁶ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. - zasądzić na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. tylko kwotę 724 zł z tytułu opłaty od apelacji, w takiej bowiem kwocie wykazane zostały koszty poniesione przez tę stronę.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art.100 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., mając na względzie, że zażalenie uwzględnione zostało tylko w części.